

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 105/2025
11.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због противправног дела у закону одређеног као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости адвоката Милице Ђерковић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К - 593/2019 од 14.11.2023. године и Кв – 2287/2023 од 01.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости адвоката Милице Ђерковић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К - 593/2019 од 14.11.2023. године и Кв – 2287/2023 од 01.10.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К - 593/2019 од 14.11.2023. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова одбране по службеној дужности Милице Ђерковић адвоката којим потражује износ од укупно 184.500,00 динара, те се налаже рачуноводству Основног суда у Новом Саду да у року од 60 дана по правноснажности решења уплати износ од 137.250,00 динара на текући рачун адвоката који се води код банке, ближе означеним у изреци решења, као и да се преко досуђеног износа од 137.250,00 динара па до траженог износа од 184.500,00 динара, захтев за накнаду трошкова одбране по службеној дужности адвоката Милице Ђерковић одбије као неоснован.

Одлучујући о жалби браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Милице Ђерковић од 23.11.2023. године изјављеној против решења Основног суда у Новом Саду К – 593/2019 од 14.11.2023. године Основни суд у Новом Саду је, на основу члана 262. став 3. ЗКП, решењем Кв – 2287/2023 од 01.10.2024. године жалбу одбио као неосновану.

Против наведених правоснажних решења, адвокат Милица Ђерковић, поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи другостепено решење тако што ће усвојити у

целости опредељени захтев подносиоца за досуђење трошкова поступка и признати подносиоцу трошкове на име приступа на одржаним главним претресима дана 07.11.2022. године, 22.12.2022. године, 25.04.2023. године и 18.08.2023. године у износу од по 15.750,00 динара уместо досуђених по 9.000,00 динара, трошкове на име састава жалбе од 23.11.2023. године у износу од 13.500,00 динара, као и трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 27.000,00 динара, или пак другостепено решење укинати и предмет вратити Основном суду у Новом Саду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости адвоката Милице Ђерковић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП, одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда. Наведеним одредбама, по ставу Врховног суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности.

У конкретном случају, решењем Основног суда у Новом Саду Су VIII-49-184/19 од 08.05.2019. године, на основу одредбе члана 76. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) окривљеном АА за браниоца по службеној дужности постављен је адвокат Војислава Ковачевић (члан 74. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку), којој је решењем бр. 695/20 од 22.05.2020. године одређен привремени заменик, адвокат Милица Ђерковић због привременог престанка права на обављање адвокатуре - породилског одсуства ради неге детета од 06.05.2020. до 05.05.2021. године.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 7) ЗКП је прописано да окривљени мора имати браниоца ако се против њега води поступак за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења – од подношења предлога за изрицање такве мере па до доношења одлуке из члана 526. став 2. и 3. овог законика или до правноснажности решења о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном АА правноснажно окончан наступањем правноснажности решења Основног суда у Новом

Саду К – 593/2019 од 18.08.2023. године и то дана 12.09.2023. године, те како је након правноснажног окончања тог кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднела бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Милица Ђерковић у погледу сопствених трошкова које је имала као адвокат, тј. како је предметни захтев поднела искључиво у своје име и за свој рачун, а не у име и за рачун окривљеног, то се по налажењу овог суда, иста не може сматрати лицем овлашћеним за подношење предметног захтева у смислу члана 483. ЗКП, због чега је Врховни суд исти захтев одбацио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председника већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић